

Baka István

Rapszódia

Fázom

*Ez a tél hidegét a csontban
Növeszti vázzá elmeszesedett
Napok hetek
Deres didergő idegek
Iszalagjaival befonva
Csak belül fehérlik a test
Körötte hús vér belek mocska
Belül szilárd gerinc még az idő
De körötte abban mi eleven
Szövet burjánzik gennyed a Jelen*

*Február eresze alatt
Jégcsap csöpög fejemre pillanat
Pillanatot követ akárha
A vallatásra várva
Kínzókamrában állnék
Az űrben a galaktika-spirál még
Lökdösi felhúzott rugó a perceket
A Föld remeg
Megdördül és lavinaként lezúdul
Az ezredvég és mindent elsöpör
Kezdődhet újra
Az Isten és a Sátán közti pör
Csak itt alant már nem marad tanúja*

*Mint lovak szemét a halál
Vadvizeket homályosít a jég
A táj zihál
S még rúgkapál lerogyva
De szügyéből kiáll
Egy jegenye pikája s fölmered a Holdra
Ez hát a vég
Mondogatom most majd elővezetnek
Létem cellájából s mindent bevallok
Nem szórok átkokat az égre
Mert féreg-sorban tartott*

*A szívét rágtam én is Isten férgé
Fázom
Ez a tél hidegét a csontban
Csontjaimban növeszti vázzá
Halálfejem hiába is vigyáznám
Napok hetek havak havában arcom
Mészváza összeroppan
Mint múmiát a percek
Gézzel körültekernek
Orrom két likja árváll
Húlt páram messzi száll már*

**CSILLAGFÉNYSZALMA-ALMON
UTOLSÓ ÉJEM ALSZOM**

A verset E. Á. őrizte meg, emlékezete szerint 1990 elején íródott.

Sztyepan Pehotnij feltámadása

1

*Nem leltem sírra, így hát visszajöttem,
Van föld alattam, ám nincs ég fölöttem,
S volna is, mit kezdenék vele, –
Annak az égnek úgyszincs istene.*

*Találkoztam, míg éltem, angyalokkal,
Nem eggyel, s azt se mondhatnám, hogy sokkal,
De szárnyuk mára zúzmarás, hideg, –
Nem úznek el, de meg se védenek.*

*Voltam, ki voltam, s vagyok, ki vagyok,
De nem leszek – csak ennyit tudhatok
Előre, biztosan, de semmi mást,
Így ítélj meg s a bűnöm így bocsásd!*

2

[.....]

Délután. Nyár

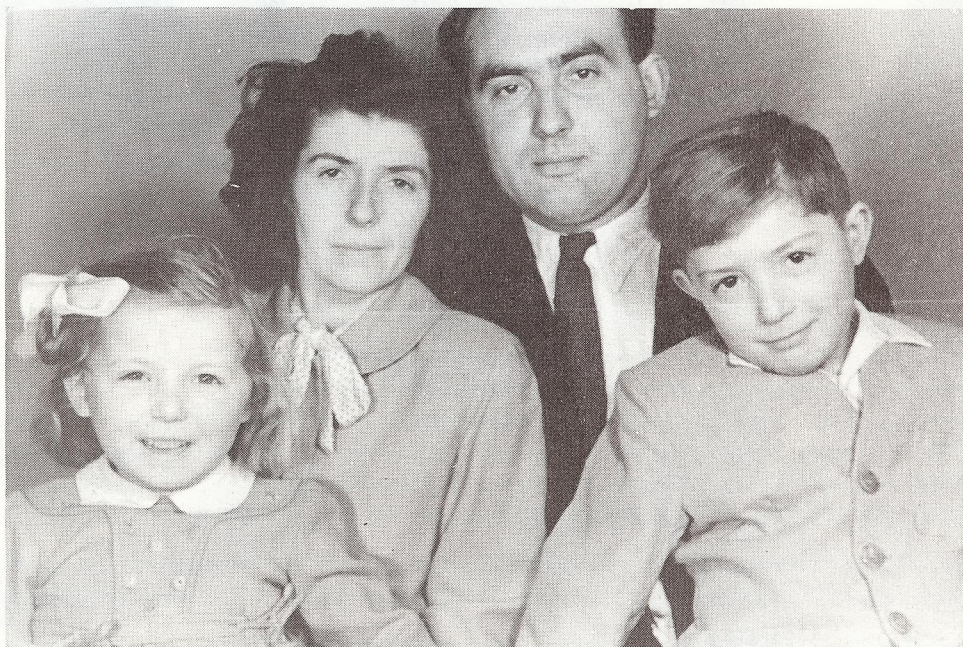
1

*A talpig lekaszált mezőn,
füvek kőnjára nem gondolva,
ballagni csak révedezőn,
mintha minden most akkor volna:*

*nyár, délután, a gát, az erdő,
pipacs-piros (rég odavan),
s a felhő-siheder: tekerő
az égen, mint lenn jómagam.*

2

[.....]

Szüleivel és húgával